

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 1.045

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 decembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
129.	— Ordonanță de urgență privind regimul de control al exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare	2-8
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.221.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130 ¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale	9-32

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind regimul de control al exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare

Începând cu data de 1 ianuarie 2007, România trebuie să dispună de o legislație națională compatibilă în totalitate cu legislația comunitară în domeniul controlului exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare, recomandare consemnată și în ultimul raport al misiunii „Peer Review”, al Comisiei Europene.

Actuala legislație nu respectă prevederile Acordului european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993, și defavorizează operatorii economici din România, întrucât conține prevederi contrare Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.334/2000, de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare, obligatoriu pentru toate statele membre ale Uniunii Europene.

Având în vedere cele prezentate, se impune adoptarea în regim de urgență a unui act normativ care să reglementeze controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare, în concordanță cu legislația europeană.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență stabilește regimul de control al exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare, precum și măsurile necesare în vederea aplicării directe, de la data aderării României la Uniunea Europeană, a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.334/2000 din 22 iunie 2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de bunuri și tehnologii cu dublă utilizare, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul Consiliului*, precum și respectarea Acțiunii Comune a Consiliului nr. 401/2000/PESC privind controlul asistenței tehnice ce vizează anumite produse cu utilizare finală militară, publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 159 din 30 iunie 2000.

Art. 2. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează:

a) drepturile și obligațiile persoanelor fizice sau juridice române ori rezidente în România, care derulează operațiuni cu produse și tehnologii cu dublă utilizare, inclusiv software, tehnologie și asistență tehnică, denumite în continuare *produse cu dublă utilizare*;

b) componentele sistemului național de control al operațiunilor de export realizate cu produse cu dublă utilizare;

c) măsurile necesare aplicării prevederilor legislației în domeniu, inclusiv sancțiunile, în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului.

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *acțiune comună* — Acțiunea Comună a Consiliului nr. 401/2000/PESC (Politică Externă și de Securitate Comună), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 159/2000, privind controlul asistenței tehnice ce vizează anumite produse cu utilizare finală militară;

b) *produse și tehnologii cu dublă utilizare, operațiune de export, exportator, declarație de export, utilizare finală militară,*

declarația destinatarului final, transfer — definite conform prevederilor Regulamentului Consiliului;

c) *destinatar* — orice persoană care pune în liberă circulație produsele cu dublă utilizare în conformitate cu procesul de licențiere la export și care are dreptul să transfere drepturile de proprietate;

d) *destinatar final* — orice persoană care utilizează în fapt produsele exportate conform prezentei ordonanțe de urgență;

e) *teritoriul vamal al Comunității* — teritoriu, așa cum este definit în art. 3 al Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913 din 12 octombrie 1992 privind instituirea Codului Vamal Comunitar, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JO) nr. L 302 din 19 octombrie 1992, cu modificările și completările ulterioare;

f) *țară terță* — orice țară din afara teritoriului vamal al Comunității;

g) *asistență tehnică* — operațiune, astfel cum este definită în art. 1 lit. (a) și (b) din acțiunea comună;

h) *operațiuni de intermediere* — orice activitate desfășurată de persoane fizice sau juridice privind:

1. negocierea sau organizarea tranzacțiilor care presupun transferul dintr-o țară terță către o altă țară terță de produse cu dublă utilizare cuprinse în liste;

2. cumpărarea, vânzarea ori transferul de produse cu dublă utilizare dintr-o țară terță către o altă țară terță;

i) *regimuri internaționale de control al exporturilor, organisme și tratate* — conform definiției din art. 1 lit. (c) din acțiunea comună.

Art. 4. — (1) Agenția Națională de Control al Exporturilor, denumită în continuare *Agenția*, este autoritatea națională în domeniul controlului exporturilor de produse cu dublă utilizare și răspunde, împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, de aplicarea politicii Guvernului în acest domeniu.

(2) Agenția funcționează în subordinea Ministerului Afacerilor Externe, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică. Organizarea,

funcționarea, precum și sediul agenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Agenția este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru, iar finanțarea activității Agenției este asigurată de la bugetul de stat.

(4) Agenția are următoarele atribuții principale:

a) inițiază proiecte de acte normative, elaborează reglementări proprii și comune cu alte autorități abilitate în domeniu, potrivit prevederilor legislației naționale și în acord deplin cu legislația comunitară în domeniu, și colaborează cu acestea pentru aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

b) verifică scriptic sau factic, atunci când este necesar, aspectele relevante privind încheierea, derularea sau finalizarea operațiunilor prevăzute la art. 7 alin. (1) având ca obiect produse cu dublă utilizare, precum și respectarea destinației și utilizării finale ale acestora;

c) verifică conformitatea și exactitatea declarațiilor exportatorilor care desfășoară operațiunile prevăzute la art. 7 alin. (1);

d) evaluează și acceptă, după caz, certificatul internațional de import ori documentele echivalente, emise sau certificate de autoritățile competente din țările partenerilor comerciali, în vederea eliberării licențelor de export de produse cu dublă utilizare;

e) eliberează certificatul internațional de import sau alt document echivalent, precum și certificatul de control al livrării pentru punerea în liberă circulație ori al transferurilor de produse cu dublă utilizare;

f) examinează și aprobă cererile de licență privind exportul de produse cu dublă utilizare, cu avizul Consiliului pentru avizarea autorizării prin licență a operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, denumit în continuare *Consiliul pentru avizare*;

g) eliberează licențele de export pentru produse cu dublă utilizare;

h) dispune, în cazul încălcării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a regulamentelor Consiliului Uniunii Europene, oprirea ori interzicerea derulării operațiunilor de export sau a altor transferuri de produse cu dublă utilizare, precum și sancționarea exportatorilor care se fac vinovați de aceste încălcări;

i) organizează, cu sprijinul ministerelor și instituțiilor implicate, programe de informare pentru operatorii economici autohtoni în legătură cu principiile, obiectivele, normele și procedurile privind regimul exporturilor de produse cu dublă utilizare;

j) realizează programe naționale de avertizare pentru producătorii interni de produse cu dublă utilizare și pentru toate persoanele fizice sau juridice care sunt implicate în activitățile de export al unor asemenea produse;

k) acordă, la cerere, consultanță de specialitate operatorilor economici și altor persoane interesate în efectuarea de operațiuni cu produse cu dublă utilizare, supuse regimului de control reglementat prin prezenta ordonanță de urgență;

l) controlează modul de îndeplinire a obligațiilor și angajamentelor asumate de România prin tratatele, acordurile și aranjamentele internaționale în domeniu și în conformitate cu legislația și tratatele Uniunii Europene;

m) reprezintă, împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, România în cadrul activităților desfășurate de organizațiile și organismele internaționale cu responsabilități în domeniul controlului exporturilor de produse cu dublă utilizare;

n) cooperează, prin canale diplomatice, cu autoritățile similare din alte state și cu organismele Uniunii Europene în scopul:

1. informării reciproce și consultării în cazul cererilor de licență pentru produse cu dublă utilizare, dacă există indicii temeinice privind posibilitatea utilizării acestora în alte scopuri decât cele declarate;

2. actualizării și aplicării uniforme a reglementărilor în materie;

3. sesizării încălcărilor regimului de control, în vederea sancționării acestora de către organele competente din fiecare țară;

o) inițiază, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe și cu alte instituții interesate, acțiuni de promovare a intereselor specifice României în relațiile cu organizațiile și organismele internaționale de control al exporturilor de produse cu dublă utilizare;

p) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de ordonanțe de urgență în domeniul reglementării, autorizării prin licență, controlului exporturilor de produse cu dublă utilizare și de acquis-ul comunitar în materie.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Art. 5. — Listele cuprinzând produsele cu dublă utilizare supuse regimului de control la export sunt cele prevăzute în anexele la Regulamentul Consiliului.

Art. 6. — Se supun regimului de control, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, și exporturile altor produse care nu figurează pe liste, în situațiile prevăzute în Regulamentul Consiliului. Aceste produse se supun regimului de control al exporturilor prin ordin al președintelui Agenției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 7. — (1) Se supun regimului de control prevăzut de prezenta ordonanță de urgență și în conformitate cu Regulamentul Consiliului următoarele operațiuni cu produse cu dublă utilizare:

a) exportul și orice alte operațiuni de transfer, în regim vamal definitiv sau suspensiv, inclusiv transmiterea de software sau tehnologie prin mijloace electronice, prin fax sau telefon;

b) operațiuni de intermediere;

c) asistența tehnică.

(2) Se supun regimului de control destinația și utilizarea finală ale produselor cu dublă utilizare care fac obiectul operațiunilor prevăzute la alin. (1).

(3) Se supun regimului de control sursele potențiale de export al produselor cu dublă utilizare create ca urmare a unor activități de cercetare, dezvoltare, producere.

CAPITOLUL III

Autorizarea prin licență

Art. 8. — Operațiunile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (3) se supun regimului de control al exporturilor dacă:

a) produsele cu dublă utilizare sunt prevăzute în anexa I la Regulamentul Consiliului;

b) există una dintre situațiile prevăzute la art. 4 din Regulamentul Consiliului; Agenția este informată de către exportator asupra circumstanțelor prevăzute la art. 7 și decide dacă exportul în cauză urmează să se realizeze în baza unei licențe, precum și tipul formularului de licență; sau

c) operațiunea este de tipul asistență tehnică, conform prevederilor acțiunii comune.

SECȚIUNEA 1

Autorizarea prin licență a exportului produselor cu dublă utilizare și controlul asistenței tehnice referitoare la anumite utilizări finale militare

Art. 9. — (1) Exportul de produse cu dublă utilizare este supus autorizării prin eliberarea licențelor de export. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenul *licență* este identic, ca definiție, cu termenul *autorizație*, utilizat în Regulamentul Consiliului.

(2) Tipurile de licențe de export care se emit de către Agenție pentru operațiuni cu produse cu dublă utilizare sunt:

- a) licență individuală;
- b) licență globală;
- c) licență națională generală.

(3) Cererile pentru licențele de export prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) se transmit Agenției pe formularul comunitar, publicat în anexa III la Regulamentul Consiliului, completat în totalitate și semnat de reprezentantul oficial al companiei exportatoare. Solicitantul este răspunzător pentru corectitudinea tuturor datelor și informațiilor conținute în cerere și în documentele anexate.

(4) Cererile pentru licențele generale de export conțin, în mod obligatoriu, toate elementele comune prevăzute în anexa III b la Regulamentul Consiliului.

(5) Agenția soluționează cererile de licență în termen de 45 de zile de la data depunerii documentației complete necesare.

(6) Cererile pentru licențe individuale și globale se aprobă sau se resping prin ordin al președintelui Agenției.

(7) Licențele generale se acordă de către Agenție în situații determinate, prin ordin al președintelui Agenției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — (1) Exportatorii care pot face dovada existenței unui control și a unei administrări a transferurilor pentru o perioadă de cel puțin 3 ani pot beneficia de licențe globale și generale. Titularii acestora trebuie să prezinte Agenției o declarație de începere a comerțului internațional cu produse cu dublă utilizare, prin care să dea asigurări că:

a) utilizatorul final nu intenționează să folosească produsele pentru desfășurarea unor activități de natură să încalce drepturile omului sau libertățile fundamentale;

b) livrarea produselor nu aduce amenințări păcii și nu poate periclita stabilitatea regiunii;

c) țara de destinație nu susține, nu facilitează sau nu încurajează terorismul ori crima internațională.

(2) Pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1), solicitantul trebuie să implementeze un sistem de administrare și de control intern pentru transferul

produselor, denumit generic *programul intern de control*, care va fi certificat de Agenție.

Art. 11. — (1) Operațiunile de export cu produsele cu dublă utilizare prevăzute în anexele I și IV la Regulamentul Consiliului se pot realiza în baza licențelor individuale de export, valabile pentru tipurile și categoriile specificate. Acest tip de licență se acordă pentru un singur exportator și pentru un singur partener extern, până când acest tip de licență va fi definit altfel printr-un amendament la Regulamentul Consiliului.

(2) Valabilitatea licenței individuale de export este de maximum un an de la data emiterii. Termenul de valabilitate a licenței poate fi prelungit de Agenție pentru o perioadă de maximum un an, în baza unei solicitări justificate a exportatorului, înaintată Agenției cu minimum 30 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate.

(3) Declarația destinatarului final, denumită în continuare *declarație*, se anexează la cererea de eliberare a licenței.

(4) Agenția solicită certificatul internațional de import sau un document echivalent, eliberat ori certificat de autoritatea competentă din țara de destinație, prin care partenerul extern din această țară se angajează să respecte destinația și utilizarea finală declarate și să nu reexporte produsele decât cu aprobarea prealabilă, scrisă, a autorităților române abilitate potrivit legii sau a autorității competente din țara de destinație finală. Certificatul internațional de import sau documentul echivalent, în original, se anexează la cererea de licență de export.

(5) Exportatorul este obligat să obțină de la partenerul extern certificatul de control al livrării sau un alt document echivalent, eliberat ori certificat de autoritatea competentă din țara de destinație, atestând că marfa a ajuns la destinație, după ce a avut loc livrarea produselor cu dublă utilizare, dar nu mai târziu de 4 luni de la acest moment. Certificatul de control al livrării sau documentul echivalent se prezintă Agenției în original. Prevederile prezentului alineat se aplică numai pentru exporturile autorizate de Agenție.

(6) În plus față de cele prevăzute la alin. (3) și (4), Agenția poate solicita orice alte documente pe care le consideră necesare în luarea deciziei privind eliberarea licenței.

(7) Licența individuală de export sau exportatorul poate face obiectul unor condiții speciale, impuse de Agenție, specificate în licența emisă.

(8) Prevederile alin. (4) nu se aplică în relațiile cu statele părți la Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora, în cazul exporturilor de produse cu dublă utilizare prevăzute în listele nr. 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 56/1997 pentru aplicarea prevederilor Convenției privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora, republicată, cu modificările ulterioare. Pentru clarificarea unor aspecte specifice, Agenția poate solicita exportatorului alte documente justificative, care să fie anexate la cererea de licență de export.

Art. 12. — (1) Pentru exportul produselor cu dublă utilizare prevăzute în anexa I și anexa IV partea I la Regulamentul Consiliului, se pot elibera licențe globale de export, valabile pentru tipurile și categoriile de produse cu

dublă utilizare specificate, pentru un singur exportator, pentru unul sau mai multe produse, către una ori mai multe țări determinate. Aceste licențe se eliberează atunci când relațiile dintre exportator și destinatar sunt de categoria:

a) compania de bază către una sau mai multe sucursale ale aceleiași companii;

b) între un producător și un distribuitor exclusiv;

c) în cadrul unui contract comercial care implică un flux comercial regulat între exportator și utilizatorul final al produselor cu dublă utilizare.

(2) Valabilitatea licenței globale de export este de 3 ani de la data emiterii. Termenul de valabilitate a licenței poate fi prelungit de Agenție pentru o perioadă de maximum un an, în baza unei solicitări justificate a titularului, înaintată Agenției cu 30 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate.

(3) Licența globală de export poate fi eliberată numai solicitanților cu experiență suficientă în domeniul controlului exporturilor, de minimum 3 ani, și care au implementat un program intern de control certificat.

(4) Într-un interval de 30 de zile de la încheierea anului calendaristic, exportatorul este obligat să prezinte Agenției un raport privind operațiunile de export efectuate conform licenței globale de export.

Art. 13. — (1) Licențele generale de export sunt:

a) licență generală națională de export;

b) licență generală comunitară de export.

(2) Licența generală de export se poate acorda tuturor exportatorilor pentru unul sau mai multe produse cu dublă utilizare către una ori mai multe țări determinate și poate fi folosită numai în conformitate cu termenii și condițiile specificate.

(3) Exportatorul care intenționează să exporte produse cu dublă utilizare de pe teritoriul României, folosind licențele generale de export, este obligat să se înregistreze la Agenție înainte de prima utilizare a unei astfel de licențe.

(4) Agenția va înregistra exportatorul în 20 de zile de la data prezentării solicitării în scris.

(5) Exportatorul va notifica Agenției în legătură cu orice schimbări ale informațiilor din cererea de înregistrare, într-o perioadă de 15 zile.

(6) Exportatorul va depune la Agenție cererea de anulare a înregistrării dacă, pentru o perioadă de un an, nu exportă produse cu dublă utilizare prevăzute în licența generală de export aferentă pentru care este înregistrat.

(7) În situația utilizării licenței generale de export, exportatorul trebuie să specifice numărul licenței aferente în declarația vamală.

(8) La cererea Agenției, exportatorul va transmite informații privind exporturile desfășurate în conformitate cu licențele generale de export.

Art. 14. — (1) Pentru exportul produselor cu dublă utilizare prevăzute în anexa I și pentru transferul produselor prevăzute în anexa IV partea I la Regulamentul Consiliului în interiorul Uniunii Europene, poate fi solicitată o licență generală națională de export.

(2) Licența generală națională de export este valabilă până la anularea valabilității ei prin ordin al președintelui Agenției.

(3) Documentele de transport care însoțesc produsele cu dublă utilizare exportate în conformitate cu licența națională generală de export trebuie să fie însoțite de o declarație al cărei model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(4) Într-un interval de 30 de zile de la încheierea anului calendaristic, exportatorul este obligat să prezinte Agenției un raport al operațiunilor de export efectuate conform licenței generale naționale de export.

Art. 15. — (1) Agenția aprobă sau respinge cererile de licență după examinarea și avizarea lor de către Consiliul pentru avizare.

(2) Emiterea licenței privind exportul sau transferul intracomunitar de produse cu dublă utilizare din domeniul nuclear este condiționată de prezentarea de către solicitantul de licență a unei autorizații eliberate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

Art. 16. — (1) Este interzisă orice asistență tehnică legată de dezvoltarea, fabricarea, vânzarea, întreținerea, identificarea sau proliferarea de arme chimice, biologice ori nucleare sau de dispozitive explozive nucleare și rachete capabile să le transporte, conform art. 2 și 5 din acțiunea comună.

(2) Asistența tehnică este interzisă, chiar dacă nu este legată de o anumită utilizare finală militară prevăzută la alin. (1), însă are drept destinație o țară pentru care se pot aplica prevederile art. 3 din acțiunea comună.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică dacă:

a) asistența tehnică se efectuează în oricare dintre țările menționate în anexa II la Regulamentul Consiliului;

b) asistența tehnică este folosită în domeniul public sau în cercetarea științifică fundamentală specificată de regimurile internaționale de control al exporturilor, organizații și acorduri;

c) asistența tehnică este transmisă verbal și nu se referă la produsul controlat de unul sau mai multe regimuri internaționale de control al exporturilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Eliberarea certificatului internațional de import și a certificatului de control al livrării

Art. 17. — (1) Agenția eliberează certificatul internațional de import, certificatul de control al livrării sau alte documente echivalente, emise ori certificate în condițiile cerute de autoritatea competentă din țara exportatorului.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în relațiile cu statele părți la Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea acestora, în cazul importurilor de produse cu dublă utilizare prevăzute în listele nr. 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 56/1997, republicată, cu modificările ulterioare. Pentru clarificarea unor aspecte specifice, Agenția poate solicita declarantului alte documente justificative.

Art. 18. — (1) Certificatul internațional de import se emite de Agenție în termen de 10 zile de la depunerea de către solicitant a documentației complete, poate fi utilizat de autoritățile țării exportatoare în procedurile premergătoare exportului, în folosul persoanei specificate, și nu poate fi transferat altei persoane.

(2) Solicitantul va notifica Agenției cu privire la orice modificări privind datele cuprinse în certificatul internațional

de import, declarația utilizatorului final și certificatul de control al livrării, într-un interval de 10 zile de la data la care au intervenit acele modificări. Dacă datele conținute în documente sunt în curs de a fi schimbate sau au fost schimbate, Agenția este îndreptățită să retragă certificatul.

Art. 19. — În cazul în care controlul vamal al produselor pentru care Agenția a eliberat un certificat internațional de import se face în unul dintre birourile vamale ale statelor membre ale Uniunii Europene, persoana în favoarea căreia s-a eliberat certificatul internațional de import va notifica Agenției sosirea produselor pe teritoriul României, în termen de 20 de zile de la data declarației de punere în liberă circulație.

Art. 20. — (1) Emiterea certificatului internațional de import poate fi refuzată sau certificatul internațional de import poate fi retras în situațiile în care:

a) solicitantul, partenerul extern sau destinatarul final local acționează împotriva prevederilor Regulamentului Consiliului;

b) emiterea certificatului ar încălca obligațiile internaționale ale României și ar pune în pericol îndeplinirea unor astfel de obligații;

c) comercializarea produselor ar încălca interesele de securitate națională ale României;

d) solicitantul a prezentat date și informații incorecte;

e) solicitantul nu respectă condițiile inițiale înscrise în certificat.

(2) Eliberarea certificatului internațional de import pentru produse cu dublă utilizare din domeniul nuclear este condiționată de prezentarea de către solicitantul certificatului internațional de import a unei autorizații eliberate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(3) Eliberarea certificatului de control al livrării poate fi refuzată în situația în care verificările efectuate de Agenție dovedesc neconcordanța cu datele furnizate pentru eliberarea documentului.

(4) Agenția emite certificatul de control al livrării în termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

Art. 21. — (1) Agenția înființează și gestionează registrul care cuprinde date privind licențele emise și companiile beneficiare.

(2) Agenția stabilește prin ordin al președintelui modul de înregistrare a licențelor emise.

Art. 22. — (1) Titularii licențelor sunt obligați să declare Agenției orice modificări sau diferențe față de datele înscrise în licențe, constatate în documente, precum și la predarea sau preluarea produselor cu dublă utilizare respective.

(2) În cazul în care asemenea modificări sau diferențe schimbă condițiile în temeiul cărora a fost eliberată licența, aceasta este anulată prin ordin al președintelui Agenției. Declararea acestor modificări sau diferențe se efectuează în scris și este însoțită, după caz, de o nouă cerere de licență.

(3) În documentele comerciale relevante referitoare la produsele cu dublă utilizare, exportatorul român are obligația să înscrie următorul text: „Aceste produse se supun regimului de control al exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare“. În acest sens, documentele comerciale relevante includ, în special, contracte, facturi, confirmări ale comenzilor, precum și note de expediție.

Art. 23. — Licențele pot fi utilizate numai de titularii acestora, în scopurile pentru care au fost eliberate, cu respectarea condițiilor prevăzute în acestea, și nu pot fi cesionate.

Art. 24. — Formularele pentru certificate, licențe și alte documente, pe care Agenția le eliberează în vederea aprobării operațiunilor desfășurate cu produse cu dublă utilizare, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 25. — (1) Formalitățile vamale pe care le presupun operațiunile prevăzute la art. 7 alin. (1) pot fi efectuate numai la birourile vamale stabilite în acest sens prin ordin al președintelui Autorității Naționale a Vămirilor. Lista birourilor vamale abilitate din statele membre ale Uniunii Europene este publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, Seria C, conform art. 13 din Regulamentul Consiliului. Autoritatea Națională a Vămirilor va comunica Comisiei Europene lista cu birourile vamale abilitate, prin intermediul Agenției.

(2) Exportatorii au obligația de a declara și de a prezenta produsele cu dublă utilizare pentru controlul vamal numai la birourile vamale abilitate.

Art. 26. — Respingerea cererii de eliberare a licenței, prin ordin al președintelui Agenției, precum și neeliberarea licenței în termenul prevăzut la art. 9 alin. (5) se pot contesta în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Sistemul național de control al exporturilor

Art. 27. — În aplicarea regimului de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, Agenția coordonează activitatea sistemului național de control al exporturilor, ca parte a sistemului de control comunitar, alcătuit din:

a) Agenție;

b) Consiliul pentru avizare.

Art. 28. — (1) Organizarea și funcționarea Consiliului pentru avizare, precum și remunerarea membrilor acestuia pentru participarea la ședințele de lucru se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) În componența Consiliului pentru avizare intră reprezentanți ai următoarelor instituții:

a) Ministerul Apărării, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Integrării Europene, Autoritatea Națională a Vămirilor și Ministerul Economiei și Comerțului, prin structurile specializate;

b) Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe;

c) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(3) Consiliul pentru avizare examinează și avizează cererile de licență pentru operațiunile cu produse cu dublă utilizare prevăzute la art. 7 alin. (1).

Art. 29. — (1) Agenția își exercită atribuțiile de control prin corpul de control sau specialiști atestați de aceasta.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile corpului de control al Agenției se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției.

(3) Cheltuielile de expertiză tehnică a produselor, efectuată în laboratoare, institute de cercetare sau în alte instituții specializate în domeniu, în vederea clasificării ca produse cu dublă utilizare, se suportă financiar de către persoana fizică sau juridică în beneficiul căreia se desfășoară activitatea de clasificare. În situații deosebite, legate de fapte care pot aduce atingere securității naționale, cheltuielile de expertiză tehnică se suportă din bugetul Agenției.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale de control, corpul de control al Agenției are acces neîngrădit, în condițiile legii, la documente, date și informații necesare.

(5) Exportatorii sunt obligați să transmită, la cererea Agenției, la termenele stabilite, documentele, datele și informațiile solicitate și să asigure, în condițiile legii, accesul neîngrădit al corpului de control al acesteia în sediile lor și în orice spații care le aparțin, în vederea verificării aspectelor relevante privind încheierea, derularea sau finalizarea operațiunilor supuse controlului prin prezenta ordonanță de urgență, a celor privind destinația și utilizarea finală ale produselor cu dublă utilizare, precum și pentru a stabili dacă produsele care fac obiectul exporturilor se supun regimului de control prevăzut de prezenta ordonanță de urgență.

(6) Producătorii de produse cu dublă utilizare sunt obligați să se înregistreze la Agenție.

(7) Corpul de control poate analiza evidențele privind transferurile externe definitive de produse și tehnologii, altele decât cele cu dublă utilizare, efectuate de persoana fizică sau juridică controlată în zone aflate sub regimuri de embargo sau zone limitrofe acestora.

Art. 30. — (1) Exportatorii și autoritățile publice cu atribuții în domeniu au obligația de a păstra documentele privind derularea operațiunilor cu produse cu dublă utilizare supuse regimului de control timp de 5 ani, începând cu anul calendaristic următor celui în care s-au efectuat.

(2) Deținătorii de licențe trebuie să țină registre sau liste detaliate care să cuprindă în special documente comerciale și informații suficiente, conform prevederilor Regulamentului Consiliului.

Art. 31. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Agenția este beneficiar autorizat și valorificator de informații specifice, inclusiv pentru cele deținute de instituțiile de stat abilitate, potrivit legii, să desfășoare activități informative.

(2) Agenția are acces neîngrădit, în condițiile legii, la toate informațiile care privesc operațiuni cu produse cu dublă utilizare, precum și la informațiile necesare evaluării oricăror forme de activități cu asemenea produse.

(3) Autoritățile publice abilitate, potrivit legii, să desfășoare activități informative sunt obligate să transmită Agenției datele obținute referitoare la încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(4) La solicitarea Agenției, autoritățile publice abilitate prevăzute la alin. (3) efectuează verificări specifice și o informează în vederea luării măsurilor legale.

(5) La solicitarea Agenției, Autoritatea Națională a Vămirilor furnizează datele și informațiile pe care le deține referitoare la operațiunile vamale cu produse cu dublă utilizare.

(6) Agenția participă la schimbul general și schimbul specific de informații din domeniu, comunică direct sau prin canale diplomatice cu organizațiile internaționale de neproliferare a armelor de distrugere în masă și de control al exporturilor de produse cu dublă utilizare, precum și cu instituții ale Uniunii Europene.

(7) Conform prevederilor legale, Agenția este abilitată să furnizeze și să solicite informații organizațiilor și instituțiilor prevăzute la alin. (6), prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 32. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor privind furnizarea de informații false, incorecte sau incomplete ori tăinuirea de informații importante necesare evaluării corecte a unei cereri pentru acordarea unei licențe sau a unui certificat internațional de import, precum și prezentarea de documente false ori corectate fraudulos, pentru obținerea unei licențe sau a unui certificat internațional de import, în măsura în care nu întrunesc elementele unei infracțiuni, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (5) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 15.000 lei;

c) lipsa registrelor sau a documentelor comerciale și a datelor referitoare la transferurile intracomunitare de produse cu dublă utilizare constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și ale art. 19 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 22 alin. (1) și (3) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 23 și ale art. 25 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei;

g) nerespectarea prevederilor art. 29 alin. (5) și (6) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 15.000 lei;

h) nerespectarea prevederilor art. 30 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei;

i) lipsa registrelor sau a documentelor comerciale și a datelor referitoare la transferul ori la punerea în liberă circulație de produse cu dublă utilizare pentru care declarantul a primit certificat internațional de import constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei;

j) nerespectarea obligațiilor exportatorilor care dețin licență generală de export sau licență globală de export privind înregistrarea și raportările ulterioare constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 25.000 lei.

(2) Produsele cu dublă utilizare destinate, folosite sau rezultate din contravenții pot fi confiscate în condițiile legii.

(3) Constatarea și aplicarea contravențiilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul Agenției.

Art. 33. — Contravențiilor prevăzute la art. 32 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 34. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (3) și (6) și ale art. 16 alin. (1) și (2), în măsura în care nu este considerată infracțiune, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 25.000 lei, precum și cu anularea, suspendarea sau retragerea licențelor eliberate, după caz.

(2) Condițiile de anulare, suspendare sau retragere a licențelor se stabilesc prin norme metodologice aprobate conform art. 37 alin. (1).

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 35. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. 36. — Licențele eliberate de Agenție anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân valabile până la data expirării sau anulării valabilității acestora.

Art. 37. — (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Agenția va elabora norme metodologice de aplicare a acesteia.

(2) Normele metodologice prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 38. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se abrogă Legea nr. 387/2003 privind regimul de control al exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 6 octombrie 2003, cu modificările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 983/2005 pentru aprobarea listelor produselor și tehnologiilor cu dublă utilizare supuse regimului de control la export și la import, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 15 septembrie 2005.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Președintele Agenției Naționale
de Control al Exporturilor,
Cristian Irinel Munteanu

Ministrul integrării europene,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul economiei și comerțului,
Varujan Vosganian

p. Ministrul apărării,
Ioan Ion,
secretar de stat

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat

București, 21 decembrie 2006.
Nr. 129.

ANEXĂ

Declarația care trebuie să apară pe documentele de transport care însoțesc produsele cu dublă utilizare care au fost exportate în baza licenței naționale generale de export [art. 14 alin. (3)]:

„Exportul acestor produse se bazează pe licența națională generală de export, care va fi folosită exclusiv pentru următoarele operațiuni desemnate:

Aceste produse nu vor fi expediate în baza altor operațiuni specificate, fără a avea aprobarea prealabilă a autorității competente române, și pot fi reexportate în conformitate cu regulamentele naționale ale țării de destinație.“

Data

.....

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 128 alin. (10) și ale art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Măsurile de simplificare prevăzute în anexă au fost implementate ca urmare a unui acord între statele membre și Comisia Europeană, pentru a evita ca operatorii economici implicați în operațiuni multilaterale/pluripartite în cadrul Comunității, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, să se înregistreze în scopuri de TVA în mai multe state membre.

Art. 3. — (1) Pentru a putea fi aplicate măsurile de simplificare trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții în orice situație:

a) contractorul principal:

1. este înregistrat în statul său membru în scopuri de TVA;

2. nu are un cod de înregistrare în scopuri de TVA în statul membru în care sunt realizate efectiv lucrările asupra bunurilor mobile corporale;

3. transmite codul său de înregistrare în scopuri de TVA părții/părților cocontractante;

b) ceilalți operatori economici implicați sunt persoane impozabile din perspectiva TVA și produsele prelucrate se vor întoarce în statul membru al contracturului principal;

c) celălalt stat membru sau celelalte state membre implicate acceptă aplicarea simplificării.

(2) În scopul aplicării măsurilor de simplificare, nu se consideră loc de sosire locul unei opriri provizorii în vederea efectuării anumitor lucrări asupra bunurilor, dar se va considera că locul de sosire este întotdeauna statul membru al contracturului principal.

(3) Prezentul ordin prevede și tratamentul fiscal aplicabil în situația în care statele membre implicate în astfel de tranzacții nu aplică măsuri de simplificare.

Art. 4. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul instrucțiunilor prevăzute în anexă reprezintă trimiteri la titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 decembrie 2006.
Nr. 2.221.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

INSTRUCȚIUNI

de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale

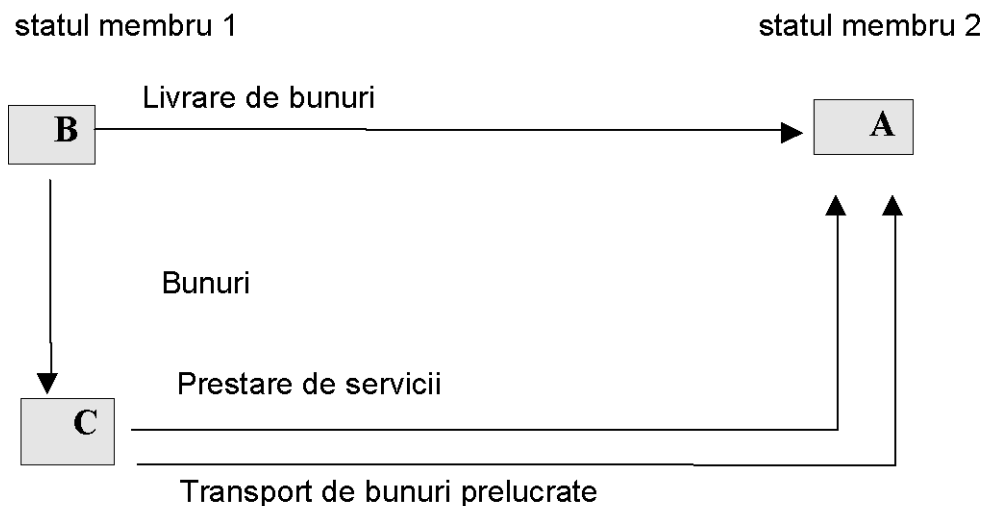
Cazuri în care se aplică măsurile de simplificare**Art. 1. PRIMUL CAZ: PREZENTARE**

(1) O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în statul membru 2 și numită în continuare A sau contractorul principal cumpără bunuri de la o altă persoană impozabilă din statul membru 1, numită în continuare B.

(2) A dispune expedierea bunurilor către altă persoană impozabilă din statul membru 1, numită în continuare C, în vederea prelucrării.

(3) După prelucrare, bunurile sunt expediate de C din statul membru 1 către A din statul membru 2.

(4) A furnizează lui B și lui C codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 2.

Art. 2. Primul caz: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA fără aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Livrarea bunurilor de la B la A: livrare ce are loc în statul membru 1 în care începe transportul, conform art. 132 alin. (1) lit. (a) din Codul fiscal sau conform echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, iar B, în principiu, trebuie să aplice TVA din statul membru 1, întrucât bunurile nu se transportă direct în statul membru 2.

(2) Executarea lucrărilor asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2 care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru.

(3) Atunci când, după prelucrare, produsele prelucrate sunt transportate din statul membru 1 în statul membru 2:

a) A efectuează un transfer în statul membru 1 conform art. 128 alin. (10) din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru, pentru care A trebuie să se înregistreze în scopuri TVA în statul membru 1, iar acest transfer este scutit de TVA în condițiile art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru;

b) A efectuează o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru.

Art. 3. Primul caz: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Se consideră că B efectuează o livrare intracomunitară de bunuri în statul membru 1, către A, în condițiile art. 128 alin. (9) din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru, care este scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru.

(2) Se consideră că A efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în statul membru 2 în condițiile art. 130¹ alin. (1) din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru.

(3) Executarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C,

conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță, din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru.

(4) Transportul bunurilor prelucrate din statul membru 1 în statul membru 2 se consideră nontransfer în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal sau conform echivalentului său din legislația altui stat membru.

(5) Transportul bunurilor prelucrate din statul membru 1 în statul membru 2 nu se consideră o achiziție intracomunitară asimilată realizată de A în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit.a) din Codul fiscal, sau conform echivalentului acestor prevederi din legislația altui stat membru.

Art. 4. Primul caz: Tratamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 1

(1) Se consideră că B efectuează o livrare intracomunitară de bunuri în România, prevăzută la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. Pentru a beneficia de scutire pentru livrarea intracomunitară de bunuri, B trebuie să demonstreze că produsele prelucrate au fost transportate din România în statul membru 2.

(2) Executarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara României, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, C are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.

(3) Transportul produselor prelucrate realizat de A din România în statul membru 2 se consideră nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal.

Art. 5. Primul caz: Tratamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 2

(1) Se consideră că A efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în România în condițiile art. 130¹ alin. (1) din Codul fiscal, *la data la care bunurile sunt puse la dispoziția lui A de către B în statul membru 1 și se supune aceluiași reguli și formalități ca și achiziția intracomunitară obișnuită*, dar transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. A trebuie să înregistreze

mișcarea bunurilor de la B la C în registrul său de nontransferuri în România, precum și primirea bunurilor prelucrate de la C.

(2) Executarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate din statul membru 1 în România, are loc în România conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță, din Codul fiscal.

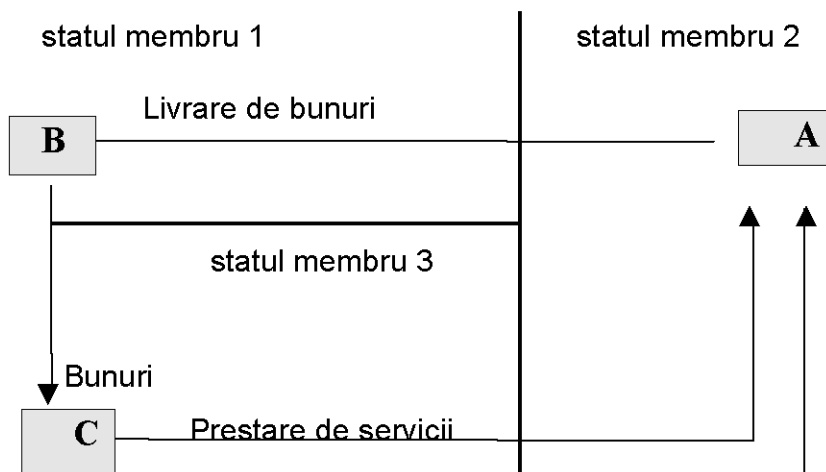
Art. 6. CAZUL DOI: PREZENTARE

(1) O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în statul membru 2 și numită în continuare A sau contractor principal, cumpără bunuri de la o altă persoană impozabilă din statul membru 1 numită în continuare B.

(2) A dispune expedierea bunurilor către altă persoană impozabilă din statul membru 3, numită în continuare C, în vederea prelucrării.

(3) După prelucrare, produsele prelucrate sunt expediate de la C din statul membru 3 către A, aflată în statul membru 2.

(4) A furnizează lui B și C codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 2.

Transport de bunuri prelucrate

Art. 7. Cazul doi: Tratamentul fiscal din punct de vedere al TVA fără aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Livrarea de bunuri de la B către A are loc în statul membru 1, din care începe transportul, conform art. 132 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Această livrare intracomunitară este

scutită de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) A efectuează o achiziție intracomunitară ce are loc în statul membru 3 conform art. 132¹ alin. (1) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, iar pentru aceasta A trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în statul membru 3.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara statului membru 3, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță, din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(4) Atunci când, după prelucrare produsele prelucrate se transportă din statul membru 3 în statul membru 2:

a) A efectuează un transfer din statul membru 3 în statul membru 2 conform art. 128 alin. (10) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, iar pentru acesta A trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în statul membru 3. Acest transfer este scutit de taxă, în condițiile art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru;

b) A efectuează o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

Art. 8. Cazul doi: Tratatul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Se consideră că B efectuează o livrare intracomunitară de bunuri din statul membru 1, către A din statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (9) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Această livrare este scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Se consideră că A efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în statul membru 2 în condițiile art. 130¹ alin. (1) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara statului membru 3 reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C,

conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(4) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 3 se consideră nontransfer în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(5) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 3 nu se consideră o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 3 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit.a) din Codul fiscal sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

(6) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în statul membru 2 se consideră nontransfer în statul membru 3 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(7) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în statul membru 2 nu se consideră o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

Art. 9. Cazul doi: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 1

(1) B efectuează o livrare intracomunitară de bunuri în România conform art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. (a) din Codul fiscal. B trebuie să demonstreze, printre altele, că bunurile au părăsit România.

(2) Expedierea bunurilor de către A în statul membru 3 se consideră un nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

Art. 10. Cazul doi: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 3

(1) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate din România în statul membru 2, are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, C are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 1 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art.128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(3) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din România în statul membru 2 se consideră nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal.

Art. 11. Cazul doi: Tratamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 2

(1) Se consideră că A efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în România în condițiile art. 132¹ alin. (1) din Codul fiscal. Achiziția intracomunitară efectuată de A are loc la data la care bunurile se transportă în statul membru 3 și se supune aceluiași reguli ca și achiziția intracomunitară obișnuită. A trebuie să înregistreze transportul bunurilor de la B la C în registrul său de nontransferuri în România.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C pentru A, bunurile prelucrate fiind transportate din statul membru 3 în România, reprezintă o prestare de servicii care are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

(3) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

Art. 12. CAZUL TREI: PREZENTARE

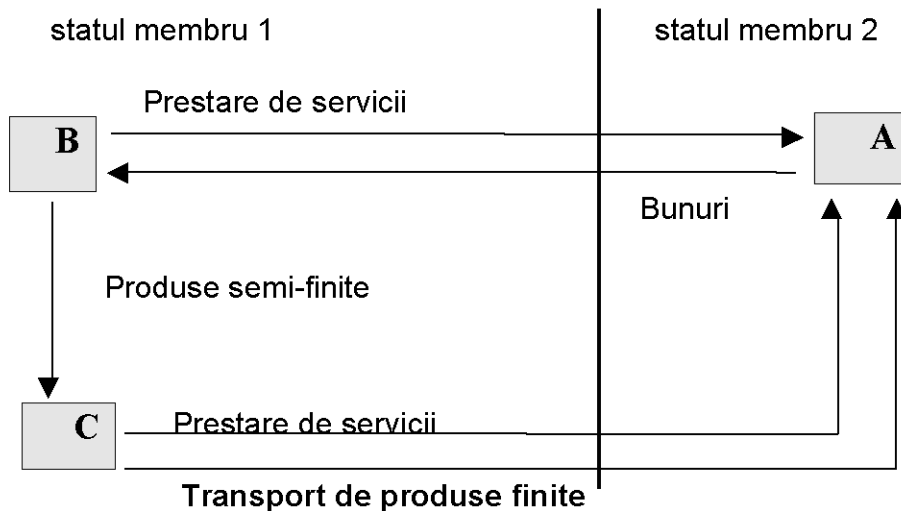
(1) O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în statul membru 2 și numită în continuare A sau contractorul principal, expediază bunuri unei alte persoane impozabile din statul membru 1, numită în continuare B, în vederea prelucrării.

(2) B prestează în beneficiul lui A servicii constând în efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale.

(3) După prelucrarea de către B, produsele semiprelucrate sunt expediate lui C din statul membru 1 în vederea prelucrării suplimentare.

(4) După prelucrarea de către C, produsele prelucrate se expediază de la C din statul membru 1 lui A în statul membru 2.

(5) A le comunică lui B și C codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 2.

Art. 13. Cazul trei: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA fără aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 reprezintă o livrare intracomunitară asimilată în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, și beneficiază de scutire de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 reprezintă o achiziție intracomunitară asimilată impozabilă în statul membru 1 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, pentru aceasta A având obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 1.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B, bunurile prelucrate nefiind transportate din statul membru 1 în statul membru 2, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 1, în care lucrările sunt efectuate conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(4) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(5) Transferul de produse prelucrate efectuat de A din statul membru 1 în statul membru 2 se consideră livrare intracomunitară asimilată în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, și care beneficiază de scutire de taxă conform art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Pentru această operațiune A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 1.

(6) Transferul de produse prelucrate efectuat de A din statul membru 1 în statul membru 2 reprezintă o achiziție intracomunitară asimilată, care este impozabilă în statul membru 2 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

Art. 14. Cazul trei: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 se consideră nontransfer de bunuri în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, caz în care bunurile nu sunt transportate în afara statului membru 1 se consideră prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, în condițiile art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Oprirea temporară la locația lui C nu împiedică îndeplinirea condiției ca transportul să fie efectuat către altă țară, cu condiția ca B să poată demonstra că produsele prelucrate sunt transportate în afara statului membru 1.

(4) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, în condițiile art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță, din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(5) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 2 se consideră nontransfer în statul membru 1 în condițiile art. 128

alin. (12) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(6) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 2 nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

Art. 15. Cazul trei: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 1

(1) Transportul bunurilor efectuat de către A din statul membru 2 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B din România în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate la sediul lui C din România, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Oprirea temporară la locația lui C nu împiedică îndeplinirea condiției ca transportul să fie efectuat către altă țară decât cea în care bunurile sunt prelucrate, cu condiția ca B să poată demonstra că produsele prelucrate sunt transportate în afara României. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, B are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara României, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA al lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2), lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Aplicarea măsurilor de simplificare este condiționată în acest caz de ținerea registrului de bunuri primite de către C.

(4) Transportul bunurilor efectuat de către A din România în statul membru 2 se consideră nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal.

Art. 16. Cazul trei: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 2

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din România în statul membru 1 se consideră nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal. A trebuie să țină o evidență a nontransferurilor, prin ținerea unui registru în care

să fie înregistrate toate transporturile de bunuri, inclusiv transportul produselor semiprelucrate de la locația lui B la locația lui C.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, bunurile prelucrate nefiind transportate în afara statului membru 1 după prelucrare, ci după o prelucrare ulterioară, are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal..

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate din statul membru 1 în România reprezintă o prestare de servicii care are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

(4) Transportul bunurilor efectuat de către A din statul membru 1 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

Art. 17. CAZUL PATRU: PREZENTARE

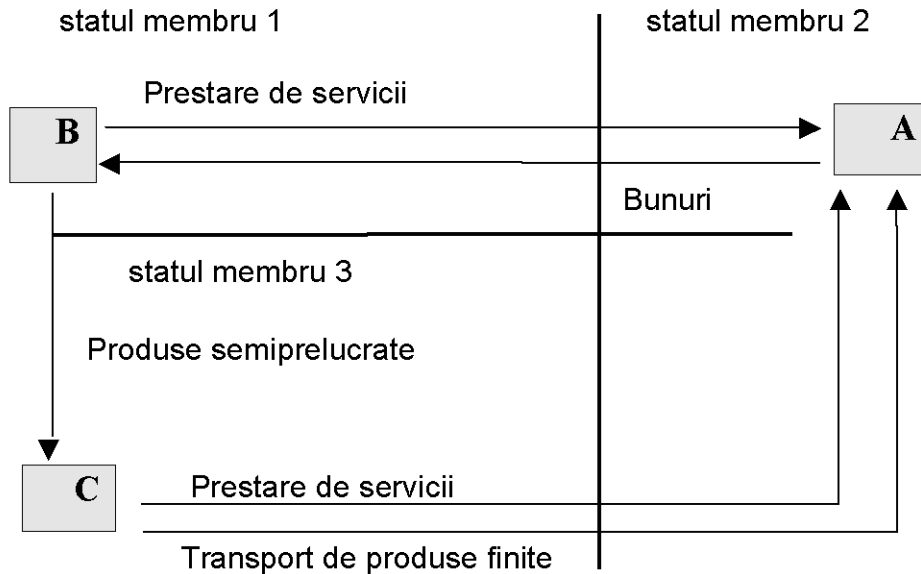
(1) O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în statul membru 2 și numită în continuare A sau contractor principal, furnizează bunuri altei persoane impozabile din statul membru 1, numită în continuare B, în vederea prelucrării.

(2) B prestează servicii ce constau în efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale în beneficiul lui A.

(3) După prelucrare de către B, produsele semiprelucrate sunt expediate către C în statul membru 3 pentru prelucrare suplimentară.

(4) După prelucrare de către C, produsele prelucrate sunt expediate de la C din statul membru 3 către A din statul membru 2.

(5) A le comunică lui B și C codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 2.

Art. 18. Cazul patru: Tratatul fiscal din punct de vedere al TVA fără aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 se consideră livrare intracomunitară asimilată în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, operațiune ce beneficiază de scutire de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 se consideră achiziție intracomunitară asimilată, care este impozabilă în statul membru 1 conform art. 130¹ alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Pentru această operațiune, A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 1.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B, produsele semiprelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 după prelucrare reprezintă o prestare de servicii care are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(4) Transportul produselor semiprelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 3 reprezintă un transfer, respectiv o livrare intracomunitară asimilată, în statul membru 1 conform art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Această operațiune este scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal sau

echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, pentru care A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 1.

(5) Transportul produselor semiprelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 3 reprezintă o achiziție intracomunitară asimilată impozabilă în statul membru 3 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, operațiune pentru care A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 3.

(6) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 3, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(7) Transportul produselor prelucrate din statul membru 3 în statul membru 2 reprezintă o livrare intracomunitară asimilată (transfer) în statul membru 3 în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, operațiune ce beneficiază de scutire de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. (d) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, pentru care A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 3.

(8) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în statul membru 2 reprezintă o achiziție intracomunitară asimilată taxabilă în statul membru 2 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

Art. 19. Cazul patru: Tratatul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 se consideră nontransfer în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, prin care produsele semiprelucrate se transportă în afara statului membru 1 după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe

care A l-a transmis lui B, în condițiile art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță, din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(4) Transportul produselor semiprelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 3 se consideră nontransfer în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(5) Transportul produselor semiprelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 3 nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 3 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

(6) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C, bunurile prelucrate fiind transportate în afara statului membru 3 după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, în condițiile art. 133, alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(7) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în statul membru 2 se consideră nontransfer în statul membru 3 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(8) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în statul membru 2 nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

Art. 20. Cazul patru: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 1

(1) Transportul de bunuri efectuat de A din statul membru 2 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele semiprelucrate fiind transportate în afara României, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, B are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.

(3) Transportul produselor semiprelucrate efectuat de către A din România în statul membru 3 se consideră nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal.

Art. 21. Cazul patru: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 3

(1) Transportul produselor semiprelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara României, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, C are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.

(3) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din România în statul membru 2 după prelucrare se consideră nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal.

Art. 22. Cazul patru: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 2

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din România în statul membru 1 se consideră nontransfer în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal. A trebuie să țină evidența nontransferurilor, într-un registru în care să fie înregistrate toate transporturile de bunuri, inclusiv transportul produselor semiprelucrate de la locația lui B din statul membru 1 la locația lui C din statul membru 3.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele semiprelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 3

după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

(4) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în România nu se consideră achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin.(12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

Art. 23. CAZUL CINCI: PREZENTARE

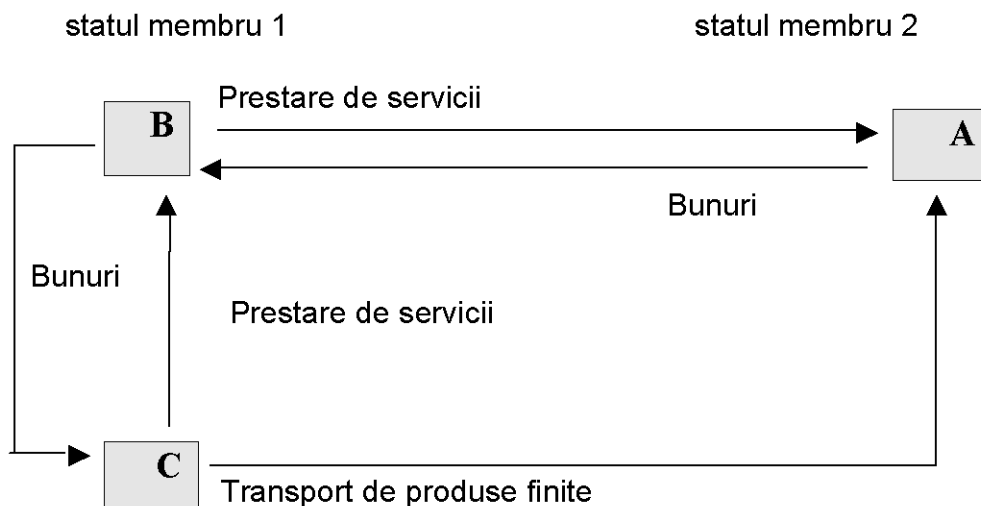
(1) O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în statul membru 2 și numită în continuare A sau contractor principal, expediază bunuri altei persoane impozabile din statul membru 1, numită în continuare B, în vederea prelucrării.

(2) B subcontractează, integral sau parțial, lucrările altei persoane impozabile din SM 1, numită în continuare C.

(3) După prelucrare, produsele prelucrate se expediază lui A în statul membru 2.

(4) A îi comunică lui B codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 2.

(5) B îi comunică lui C codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 1.

Art. 24. (1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 este nontransfer de bunuri în statul membru 2 în condițiile art.

128 alin. (12) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 nu este achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1, ulterior prelucrării realizate de C, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Condiția privind transportul produselor prelucrate în afara statului membru 1 este îndeplinită, chiar dacă bunurile se opresc temporar la locația lui C.

(4) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui B reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 1, în care serviciile sunt prestate efectiv, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(5) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 2 este nontransfer de bunuri în statul membru 1, în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(6) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 2 nu este o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

Art. 25. Cazul cinci: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare în ipoteza în care România este statul membru 1

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în România nu este o achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara României, ulterior prelucrării realizate de C, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din

Codul fiscal. Condiția privind transportul produselor prelucrate în afara României este îndeplinită chiar dacă bunurile se opresc temporar la locația lui C. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, B are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui B reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România, acolo unde se serviciile sunt efectiv prestate în condițiile art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

(4) Transportul produselor prelucrate din România în statul membru 2 este nontransfer de bunuri în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, din perspectiva lui A.

Art. 26. Cazul cinci: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare în ipoteza în care România este statul membru 2

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din România în statul membru 1 este nontransfer de bunuri în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, operațiune ce trebuie evidențiată în registrul de non-transferuri.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1, ulterior prelucrării realizate de C, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Condiția privind transportul produselor prelucrate în afara statului membru 1 este îndeplinită chiar dacă bunurile se opresc temporar la locația lui C.

(3) Transportul produselor prelucrate de către A în statul membru 1 în România nu este o achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

Art. 27. CAZUL ȘASE: PREZENTARE

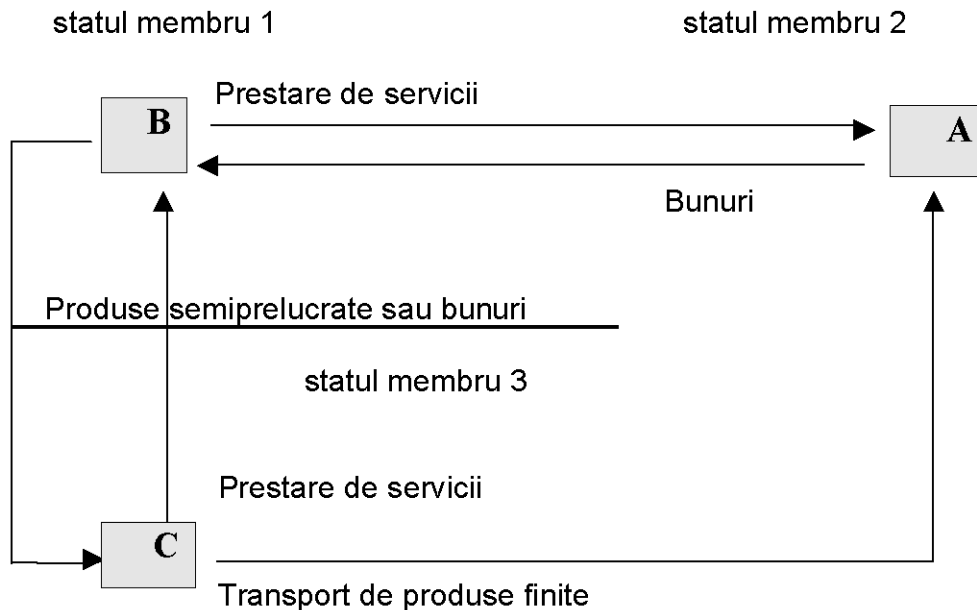
(1) O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în statul membru 2 și numită în continuare A sau contractor principal, expediază bunuri altei persoane impozabile din statul membru 1, numită în continuare B, în vederea prelucrării.

(2) B subcontractează, (integral sau parțial, lucrările altei persoane impozabile din statul membru 3, numită în continuare C. În acest scop, produsele semiprelucrate sau bunurile se expediază din statul membru 1 în statul membru 3, în vederea prelucrării sau prelucrării suplimentare de către C.

(3) După prelucrare, produsele prelucrate se expediază din statul membru 3 lui A din statul membru 2.

(4) A îi comunică lui B codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 2.

(5) B îi comunică lui C codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 1.

Art. 28. Cazul șase: Tratatul fiscal din punct de vedere al TVA fără aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 este un transfer, respectiv o livrare intracomunitară asimilată, în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Această operațiune beneficiază de scutire de taxă, în condițiile art. 143 alin. (2) lit. (d) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 este o achiziție intracomunitară asimilată impozabilă în statul membru 1 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, pentru aceasta A având obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 1.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(4) Chiar dacă A nu știe că produsele semiprelucrate sau bunurile urmează să ajungă în statul membru 3, transportul din statul membru 1 în statul membru 3 ar putea genera un transfer, respectiv o livrare intracomunitară asimilată, din perspectiva lui A în statul membru 1, în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, operațiune ce beneficiază de scutire de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. (d) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Pentru aceasta A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 1.

(5) Chiar dacă A nu știe că produsele semiprelucrate sau bunurile urmează să ajungă în statul membru 3, transportul din statul membru 1 în statul membru 3 ar putea genera o achiziție intracomunitară asimilată din perspectiva lui A în statul membru 3, conform art. 130¹ alin. (2) lit.a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, operațiune pentru care A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 3.

(6) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui B, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 3, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 1, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui B, cod pe care B l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(7) Chiar dacă A nu știe că produsele semiprelucrate sau bunurile au fost expediate în statul membru 3 în vederea prelucrării, transportul produselor prelucrate din statul membru 3 în statul membru 2 ar putea genera un transfer, respectiv o livrare intracomunitară asimilată, din perspectiva lui A în statul membru 3, în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Această operațiune beneficiază de scutire de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, iar pentru aceasta A are obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în statul membru 3.

(8) Chiar dacă A nu știe că produsele semiprelucrate sau bunurile au fost expediate în statul membru 3 în vederea prelucrării, transportul produselor prelucrate din statul membru 3 în statul membru 2 ar putea genera o achiziție intracomunitară asimilată taxabilă în statul membru 2 conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

Art. 29. Cazul șase: Tratatamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 este nontransfer de bunuri în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(2) Transportul de bunuri efectuat de către A din statul membru 2 în statul membru 1 nu este o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

(3) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru

(4) Transportul produselor semiprelucrate sau al bunurilor din statul membru 1 în statul membru 3 este nontransfer de bunuri în statul membru 1 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(5) Transportul produselor semiprelucrate sau al bunurilor efectuat de către A din statul membru 1 în statul membru 3 nu este o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 3 în condițiile art. 128 alin. (12) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(6) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui B, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 1, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui B, cod pe care B l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(7) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în statul membru 2 este nontransfer de bunuri în statul membru 3 în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal, sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.

(8) Transportul produselor prelucrate efectuat de către A din statul membru 3 în statul membru 2 nu este o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sau echivalentului acestora din legislația altui stat membru.

Art. 30. Cazul șase: Tratatul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 1

(1) Transportul bunurilor efectuat de către A din statul membru 2 în România nu este o achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara României după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, C are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.

(3) Transportul produselor semiprelucrate sau bunurilor din România în statul membru 3 este nontransfer de bunuri în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal.

(4) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui B reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui B, cod pe care B l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

Art. 31. Cazul șase: Tratatul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 3

(1) Transportul produselor semiprelucrate sau bunurilor efectuat de către A din statul membru 1 în România nu este o achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui B, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 1, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui B, cod pe care B l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

(3) Transportul produselor prelucrate din România în statul membru 2 este nontransfer de bunuri în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal.

Art. 32. Cazul șase: Tratamentul fiscal din punct de vedere al TVA cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care România este statul membru 2

(1) Transportul de bunuri efectuat de către A din România în statul membru 1 este nontransfer de bunuri în România în condițiile art. 128 alin. (12) din Codul fiscal,

(2) Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către B în beneficiul lui A, produsele prelucrate fiind transportate în afara statului membru 1 după prelucrare, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România, statul membru care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui B, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal.

(3) Transportul produselor prelucrate din statul membru 3 în România nu este o achiziție intracomunitară asimilată în România în condițiile art. 128 alin. (12) I coroborat cu art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. A are obligația de a ține un registru de nontransferuri, în care trebuie evidențiate expedierea bunurilor în statul membru 1 și recepția bunurilor prelucrate din statul membru 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

